

tieto okolnosti, rozhodné čo do trestnej zodpovednosti, zistené neboly a najvyšší súd ich v dôsledku zásady § 33, odst. 3 por. nov. sám zistiť nemôže, pokračoval najvyšší súd z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. tak, ako vo výroku je uvedené.

Čís. 5951.

Pojem násilí podle § 176 tr. zák. je naplněn již i takovým zlým nakládáním, které vůbec nemělo v zápětí poškození těla nebo zdraví toho, proti komu směřovalo; utrpěl-li ten, proti němuž směřovalo násilí tlupy, i poškození těla nebo zdraví, jehož léčení převyšovalo dobu osmi dnů, byl porušen i další právní statek, chráněný ustanovením § 301 tr. zák.

Osm pachatelů nutno označiti za »tlupu« a pobití poškozených za »násilí vykonané na osobách«.

(Rozh. ze dne 7. července 1937, Zm IV 395/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 176 tr. z. a přečin podle § 301 tr. z., zamítl zmateční stížnosti obžalovaných.

Z d ů v o d ů:

Z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 b) tr. ř. je namítáno, že v činnosti obžalovaných byl nesprávně shledán materiální souběh zločinu násilí proti soukromým osobám podle § 176 tr. z. s přečinem těžkého ublížení na těle podle § 301 tr. z., neboť úmysl obžalovaných směřoval prý pouze k tomu, aby poškozeným nabili, a měl proto jejich čin býti kvalifikován pouze jako přečin těžkého ublížení na těle podle § 301 tr. z. Výtka tato týká se jen obžalovaných A. a B., neboť pouze tito byli uznáni vinnými vedle zločinu násilí proti soukromým osobám podle § 176 tr. z. i přečinem těžkého ublížení na těle podle § 301 tr. z.

Výtka tato je však bezdůvodná. Ke skutkové podstatě zločinu násilí proti osobám soukromým podle § 176 tr. z. se po objektivní stránce vyžaduje pouze, aby na otevřeném místě bylo vykonáno tlupou násilí na osobě nebo věci. To se v souzeném případě stalo, neboť je zjištěno, že nejméně osm pachatelů přepadlo a pobilo poškozené; osm pachatelů nutno beze sporu označiti za tlupu a pobití za násilí vykonané na osobě. Po subjektivní stránce se k naplnění skutkové podstaty tohoto zločinu vyžaduje úmysl vykonati násilí při vědomí, že na činu je zúčastněno více osob tvořících tlupu. Zmateční stížnost sama připouští, že úmyslem obžalovaných bylo pobití poškozené, tedy násilí na osobách, nepopírá pak, že šlo o tlupu, totiž o takový počet pachatelů, který naplňuje pojem tlupy. Neprávem proto bere v pochybnost správnost podřadění činu obžalovaných pod ustanovení § 176 tr. z. Čin uvedených dvou obžalovaných byl však právem podřaděn vedle skutkové podstaty právě zmíněného zločinu i pod skutkovou podstatu přečinu těžkého ublížení na těle podle § 301 tr. z., je-li zjištěno, že tito obžalovaní způsobili poško-

zenému M. zranění, jichž léčení převyšovalo osm dní, neboť pojem násilí podle § 176 tr. z. je naplněn již i takovým zlým nakládáním, které vůbec nemělo v zápětí poškození těla nebo zdraví toho, proti němuž směřovalo; utrpěl-li však ten, proti němuž směřovalo násilí tlupy, i poškození těla nebo zdraví, byl vedle jeho osobní svobody, chráněné ustanovením § 176 tr. z., porušen i další právní statek, chráněný ustanovením § 301 tr. z. — — — —

Čís. 5952.

Pytliactvo, pri ktorom bol pachateľ ozbrojený strelnou zbraňou, neľže podriaďiť pod ťažšiu kvalifikáciu § 337 tr. zák., pokiaľ neboly v konkrétnom prípade zistené okolnosti, z ktorých by sa dalo usudzovať, že pachateľ bol odhodlaný po prípade použiť zbrane bud' k zastrašeniu osôb, ktoré by mu chcely prekaziť spáchanie krádeže, alebo k odstráneniu ich možného odporu.

(Rozh. zo dňa 8. júla 1937, Zm III 268/37.)

Srv. i rozh. č. 5844 Sb. n. s. tr.

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému z pokusu zločinu krádeže, zmätočnú sťažnosť obžalovaného odmietol; z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil rozsudky oboch nižších súdov vo výroku o kvalifikácii a kvalifikoval čin obžalovaného ako pokus prečinu krádeže podľa §§ 65 a 333 tr. z. a § 1 zák. č. 57/1936 Sb. z. a n. — — — —

Z d ô v o d o v :

Pri preskúmaní tejto trestnej veci sa najvyšší súd presvedčil, že rozsudky oboch nižších súdov sú dotknuté zmätkom podľa § 385, č. 1 b) tr. p., ktorého treba dbať z úradnej povinnosti podľa posl. odst. cit. paragrafu, pretože zmätok bol v neprospech obžalovaného.

Oba nižšie súdy podriadily čin obžalovaného aj pod ustanovenie § 337, odst. 1 tr. z.; táto kvalifikácia však v tomto prípade neobstojí.

Zistený čin obžalovaného spočíval v tom, že obžalovaný, ozbrojený loveckou puškou, vošiel na cudzí pozemok, na ktorom právo poľovky patrilo iným osobám, aby tam zastrelil a privlastnil si nejakú zver, avšak nepodarilo sa mu nič zastreliť a odišiel z lesa nedokonavši krádež.

Pokiaľ nižšie súdy podriadily tento čin obžalovaného aj pod ustanovenie 1. odst. § 337 tr. z., dopustily sa právneho omylu.

Pokiaľ zákon v citovanom paragrafe nechá trestať pachateľa krádeže, ktorý mal pri sebe zbraň, pre zločin nehľadiac na cenu ukradnutej veci, činí to pre väčšiu nebezpečnosť činu, ktorá môže nastať najmä pre osoby, ktoré by azda prekážaly prevedeniu krádeže. Na takúto nebezpečnosť dá sa usudzovať zvlášť z toho, že pachateľ, idúc na